

Giữa Mùa Đông Chết

Bosa Nova

Thơ : Mưỡong Giang

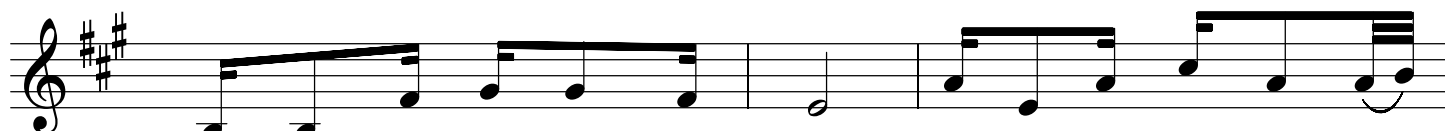
Nhạc : Nguyễn Phan

Ta tìm ta giữa mùa đông chết. Trong dáng thỉnh không, lẫn sắc

không. Đời hết thẹn thùng ngày cũng cạn.

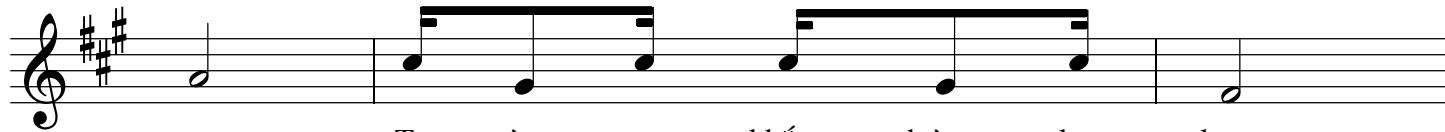
Bềnh bồng mây nổi nhớ mênh mông. Ta tìm ta lúc đang say

khuyết. Hồn lãng du trong cõi mịt mù.

Nhân ảnh chập chùng quanh ngõ hẹp. Trăng chìm đáy cốc, khóc hoang

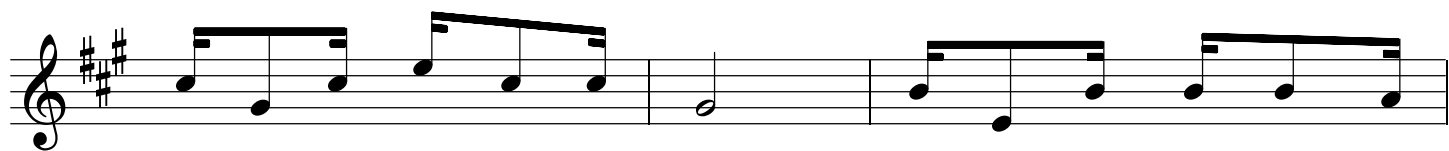
vu. Ta tìm ta khắp đường lưu lạc.

Kỷ niệm trời ơi, muộn mất rồi. Gọi gió thời gian thêm khàn

tiếng. Hương xưa vương vãi núi trên môi.

Ta tìm ta suốt trang thơ cũ.

Phố nhỏ mưa giăng, gió ngậm

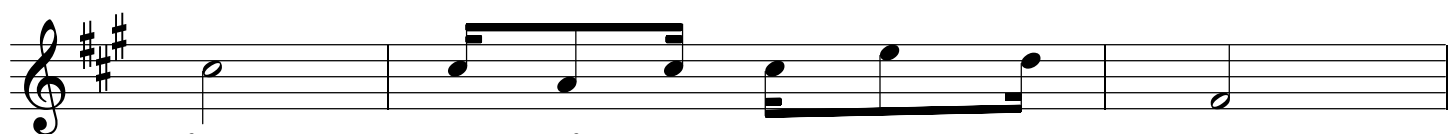
ngùi.

Gọt nước mắt thầm từ ký ức.

Như không, như có, rất xa xôi.

Ta tìm ta trốn trong hư

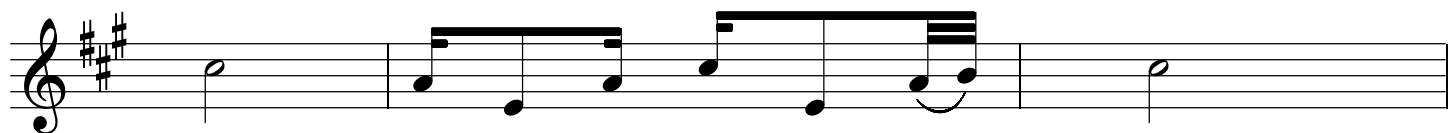
ảo.

Quán nhỏ bờ vờ lãng tháng ngày.

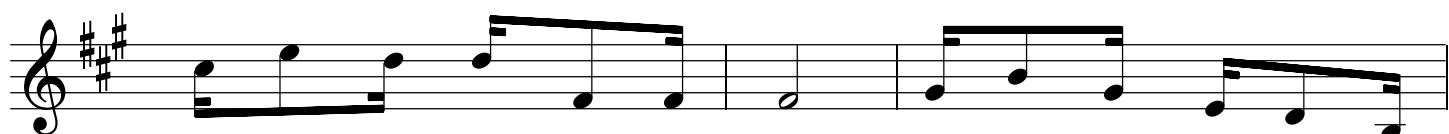
Phím loạn, tơ chùng. cung lạc điệu.

Ngoài trời thê thiết, cánh chim

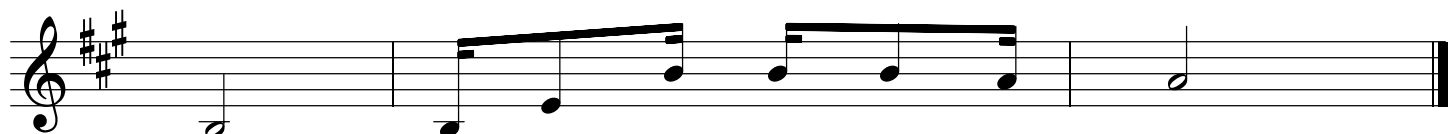
bay.

Ta tìm ta lúc đèn soi bóng.

Góc phố chân quen nhoẽn nụ cười.

Em đã tay bông từ độ

nọ.

Vậy mà vẫn ngỡ thuở đôi mươi.